

2017 m. gegužės 30 d. Bundesverwaltungsgericht (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Mahmud Ibrahim ir kt./Vokietijos Federacinė Respublika

(Byla C-318/17)

(2017/C 309/29)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesverwaltungsgericht

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai, apeliantai ir kasatoriai: Mahmud Ibrahim, Fadwa Ibrahim, Bushra Ibrahim, Mohammad Ibrahim, pagal įstatymą atstovaujamas tėvų Fadwa ir Mahmud Ibrahim, Ahmad Ibrahim, pagal įstatymą atstovaujamas tėvų Fadwa ir Mahmud Ibrahim

Atsakovė, kita apeliacinio proceso šalis ir kita kasacinio proceso šalis: Vokietijos Federacinė Respublika

Prejudiciniai klausimai

1. Ar pagal Direktyvos 2013/32/ES⁽¹⁾ 52 straipsnio pirmoje pastraipoje įtvirtintą pereinamojo laikotarpio nuostatą draudžiama taikyti nacionalinės teisės normą, pagal kurią, į nacionalinę teisę perkėlus palyginti su pirmtakte platesnę Direktyvos 2013/32/ES 33 straipsnio 2 dalies a punkte suteikiamą teisę, tarptautinės apsaugos prašymas laikomas nepriimtiniu, kai kitoje valstybėje narėje prašytojui suteikta papildoma apsauga, jei nacionalinės teisės norma, nacionalinėje teisėje nesant pereinamojo laikotarpio nuostatų, taikytina ir prieš 2015 m. liepos 20 d. pateiktiems prašymams?

Ar pagal Direktyvos 2013/32/ES 52 straipsnio pirmoje pastraipoje įtvirtintą pereinamojo laikotarpio nuostatą valstybėms narėms visų pirma leidžiama Direktyvos 2013/32/ES 33 straipsnio 2 dalies a punkte suteikiamą teisę įgyvendinti atgaline data, kai dėl to nepriimtinais būtų laikomi ir prieš šios platesnės teisės perkėlimą į nacionalinę teisę pateikti prašymai suteikti prieglobstį, dėl kurių perkėlimo metu dar nebuvo priimtas galutinis sprendimas?

2. Ar Direktyvos 2013/32/ES 33 straipsnyje valstybėms narėms suteikiama pasirinkimo teisė prašymą suteikti prieglobstį atmesti kaip nepriimtina dėl kitos tarptautinės atsakomybės (Dublino reglamentas) arba remiantis Direktyvos 2013/32/ES 33 straipsnio 2 dalies a punktu?

3. Jei į antrąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar pagal Sąjungos teisę valstybei narei draudžiama tarptautinės apsaugos prašymą atmesti kaip nepriimtina dėl papildomos apsaugos suteikimo kitoje valstybėje narėje, į nacionalinę teisę perkėlus Direktyvos 2013/32/ES 33 straipsnio 2 dalies a punkte suteikiamą teisę, kai:

a) prašytojas reikalauja jam kitoje valstybėje narėje suteiktą papildomą apsaugą sustiprinti suteikiant pabėgėlio statusą ir prieglobsčio prašymo nagrinėjimo procedūra kitoje valstybėje narėje turėjo ir tebeturi sisteminių trūkumų arba

b) tarptautinės apsaugos įgyvendinimas, konkrečiai užsieniečių, kuriems suteikta papildoma apsauga, gyvenimo sąlygos prašytojui papildomą apsaugą jau suteikusioje kitoje valstybėje narėje,

— pažeidžia Pagrindinių teisių chartijos 4 straipsnį ar Europos žmogaus teisių konvencijos 3 straipsnį arba

— neatitinka Direktyvos 2011/95/ES 20 ir paskesniuose straipsniuose nustatytų reikalavimų, bet dar nepažeidžia Pagrindinių teisių chartijos 4 straipsnio arba Europos žmogaus teisių konvencijos 3 straipsnio?

4. Jei į trečiojo klausimo b punktą būtų atsakyta teigiamai: ar tai taikytina ir tuomet, kai užsieniečiams, kuriems suteikta papildoma apsauga, neteikiamos pragyvenimą užtikrinančios paslaugos arba, palyginti su kitomis valstybėmis narėmis, jos teikiamos gerokai mažesnio masto, jei šiuo požiūriu šie asmenys netraktuojami kitaip negu šios valstybės narės piliečiai?

5. Jei į antrąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai:

- a) Ar reglamentas „Dublinas III“ taikomas per tarptautinės apsaugos suteikimo procedūrą, kai prašymas suteikti prieglobstį buvo pateiktas prieš 2014 m. sausio 1 d., o prašymas atsiimti prieglobsčio prašytoją – tik po 2014 m. sausio 1 d. ir prašytojui prieš tai (2013 m. vasario mėn.) prašomoje valstybėje narėje buvo suteikta papildoma apsauga?
- b) Ar iš Dublino sistemos kyla, kad – pagal nerašytą principą – atsakomybė pereina atsiimti prašytoją prašančiai valstybei narei, kai atsakinga valstybė narė, kurios to prašoma, į laiku pateiktą prašymą dėl atsiėmimo pagal Dublino sistemą atsakė neigiamai ir vietoj to nurodė tarpvalstybinę readmisijos sutartį?

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/32/ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos (OL L 180, p. 60).

2017 m. gegužės 30 d. Bundesverwaltungsgericht (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Nisreen Sharqawi ir kt./Vokietijos Federacinė Respublika

(Byla C-319/17)

(2017/C 309/30)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesverwaltungsgericht

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai, apeliantai ir kasatoriai: Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, pagal įstatymą atstovaujamas motinos Nisreen Sharqawi, Hosam Fattayrji, pagal įstatymą atstovaujamas motinos Nisreen Sharqawi

Atsakovė, kita apeliacinio proceso šalis ir kita kasacinio proceso šalis: Vokietijos Federacinė Respublika

Prejudiciniai klausimai

1. Ar pagal Direktyvos 2013/32/ES⁽¹⁾ 52 straipsnio pirmoje pastraipoje įtvirtintą pereinamojo laikotarpio nuostatą draudžiama taikyti nacionalinės teisės normą, pagal kurią, į nacionalinę teisę perkėlus palyginti su pirmtake platesnę Direktyvos 2013/32/ES 33 straipsnio 2 dalies a punkte suteikiamą teisę, tarptautinės apsaugos prašymas laikomas nepriimtiniu, kai kitoje valstybėje narėje prašytojui suteikta papildoma apsauga, jei nacionalinės teisės norma, nacionalinėje teisėje nesant pereinamojo laikotarpio nuostatos, taikytina ir prieš 2015 m. liepos 20 d. pateiktiems prašymams?

Ar pagal Direktyvos 2013/32/ES 52 straipsnio pirmoje pastraipoje įtvirtintą pereinamojo laikotarpio nuostatą valstybėms narėms visų pirma leidžiama Direktyvos 2013/32/ES 33 straipsnio 2 dalies a punkte suteikiamą teisę įgyvendinti atgaline data, kai dėl to nepriimtinais būtų laikomi ir prieš šios platesnės teisės perkėlimą į nacionalinę teisę pateikti prašymai suteikti prieglobstį, dėl kurių perkėlimo metu dar nebuvo priimtas galutinis sprendimas?

2. Ar Direktyvos 2013/32/ES 33 straipsnyje valstybėms narėms suteikiama pasirinkimo teisė prašymą suteikti prieglobstį atmesti kaip nepriimtina dėl kitos tarptautinės atsakomybės (Dublino reglamentas) arba remiantis Direktyvos 2013/32/ES 33 straipsnio 2 dalies a punktu?
3. Jei į antrąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar pagal Sąjungos teisę valstybei narei draudžiama tarptautinės apsaugos prašymą atmesti kaip nepriimtina dėl papildomos apsaugos suteikimo kitoje valstybėje narėje, į nacionalinę teisę perkėlus Direktyvos 2013/32/ES 33 straipsnio 2 dalies a punkte suteikiamą teisę, kai:
 - a) prašytojas reikalauja jam kitoje valstybėje narėje suteiktą papildomą apsaugą sustiprinti suteikiant pabėgėlio statusą ir prieglobsčio prašymo nagrinėjimo procedūra kitoje valstybėje narėje turėjo ir tebeturi sisteminių trūkumų arba